

آذربایجان شرقی

AZARBAYEJAN-E-SHARQI

ارتفاعات سیلان

مساحت استان	۴۶۹٬۵۶۵ کیلومتر مربع
جمعیت استان	۳٬۷۲۴٬۶۲۰ نفر
تعداد شهرستان	۲۰
تعداد شهر	۵۹
تعداد دهستان	۱۴۲
مرکز استان	شهر تبریز
جمعیت مرکز استان	۱٬۴۹۴٬۹۹۸ نفر
ارتفاع از سطح دریا	۱۳۶۵ m
میانگین هوای تیر	۲۶/۵ °C
میانگین هوای بهمن	۱/۲ °C
میزان بارش سالیانه	۱۲۸/۹ mm

استان آذربایجان شرقی در شمال غربی ایران قرار گرفته است و با کشورهای آذربایجان، ارمنستان و جمهوری خودمختار نخجوان مرز مشترک دارد. این استان از تنوع اقلیمی برخوردار است و آب و هوای آن تحت تأثیر آب و هوای مدیترانه‌ای سرد سیر شمالی و اقلیم خزری، در بخشی سرد و در بخشی معتدل و گرم است. کوهستان سهند با ۱۷ قله بیش از ۳۰۰۰ متر، از ارتفاعات این استان و یکی از کانون‌های آبگردانی محسوب می‌شود. آتشفشان خاموش سیلان نیز با قله سلطان ساوالان به ارتفاع ۴۸۱۱ متر از کوهستان‌های زیبای جهان است. رشته کوه بُزغوش با قله‌های برف‌گیر و چشمه‌های فراوان، آبخیز رودهای آبی دوغوموش و قزقوجای است. ۱/۲ درصد جنگل‌های کل کشور در این استان واقع است. شهرستان‌های اهر و گلیتر دارای مهم‌ترین مناطق جنگلی هستند که شباهت فراوانی به جنگل‌های مرطوب و نیمه مرطوب دارند. دریاچه ارومیه (بزرگ‌ترین دریاچه داخلی و دائمی کشور) نیز در شمال غرب فلات ایران، بین دو استان آذربایجان شرقی و غربی قرار دارد.

استان آذربایجان شرقی بخشی از سرزمین باستانی ماد است و تاروزگار اسکندر و جانشینان وی، آن را بخشی از ماد یا ماد کوچک می‌نامیدند. در زمان حکومت اسکندر مقدونی برایان در سال ۳۳۱ قبل از میلاد، سرداری به نام آتورپات (محافظت شده توسط آتش) یا آتروپاتس، که شهریان منطقه ماد کوچک بود، در این سرزمین قیام و از واگذاری این ناحیه به یونانی‌ها جلوگیری کرد. به پاس خدمات وی ماد کوچک را به نام سردار آتورپات خواندند و سپس به اسامی مختلف آذربادگان و آذرپاتکان معروف شد. در روزگار ساسانیان، آذرپاتکان یکی از ایالات مهم ایران بود که به دلیل وجود آتشکده معروف آذرگشسب و آتشکده‌های دیگری به نام آذربایجان شهرت یافت. زبان کنونی مردم آذربایجان متأثر از حمله تیمور لنگ و اتابکان ترک نژاد، دیگر زبان باستانی آنها نیست و هم‌اکنون تنها ۲۰ درصد واژه‌های آذری در زبان ترکی رایج است.